

- свали на него та умре, и не му е былъ врагъ, нито е искалъ да му стори зло,
- 24 Тогазъ ꙗко събраше-то да сѣди помежду убиѣнцѣ-тѣхъ и отмѣститель-тѣхъ за крѣвь-тѣхъ,
- 25 по тѣзи сѣдове: И събраше-то да освободи убиѣнцѣ-тѣхъ отъ рѣжѣ-тѣхъ на отмѣстителя за крѣвь-тѣхъ, и събраше-то да го върне въ градъ-тѣхъ на прибѣжище-то му, дѣто бѣ прибѣгнѣлъ; и ꙗко да живѣе въ него до смърть-тѣхъ на великій-тѣхъ священникъ, ꙗко който е помазанъ съсѣ свято-то масло.
- 26 Ако ли убиѣнцѣ-тѣхъ излѣзе нѣкакъ вѣнъ отъ прѣдѣлы-тѣхъ на прибѣжищный-тѣхъ си градъ, въ който бѣ прибѣгнѣлъ, И отмѣститель-тѣхъ за крѣвь-тѣхъ го намѣри вѣнъ отъ прѣдѣлы-тѣхъ на прибѣжищный-тѣхъ му градъ, и отмѣститель-тѣхъ за крѣвь-тѣхъ умъртви убиѣнцѣ-тѣхъ, нѣма да бѣде повиненъ за крѣвопролитіе. Защото трѣбваше да остане у градъ-тѣхъ на прибѣжище-то си до смърть-тѣхъ на великій-тѣхъ священникъ: а слѣдъ смърть-тѣхъ на великій-тѣхъ священникъ, убиѣнцѣ-тѣхъ да ся върне въ земѣ-тѣхъ на притѣжаніе-то си. И това ще ви бѣде ꙗко правило за сѣдѣ, во всички-тѣхъ ви родове, во всички-тѣхъ ви селенія.
- 30 Който убиѣ нѣкого, този убиѣнцѣ да ся умъртви ꙗко чрѣзъ уста-та на свидѣтели: но единъ само свидѣтель не може да направи свидѣтельство противъ нѣкого за да ся умъртви. И да не земате никакъ въ искупъ за животъ-тѣхъ на убиѣнцѣ-тѣхъ, който е повиненъ за смърть; но неспрѣмѣнно да ся умъртви. И да не земате искупъ за оно-гозъ който е побѣгнѣлъ въ прибѣжищный-тѣхъ си градъ, за да ся върне да живѣе на мѣсто-то си, прѣди смърть-тѣхъ на священника. И да не осквернявате земѣ-тѣхъ въ който сте; защото ꙗко крѣвь-та, тя осквернява земѣ-тѣхъ; и земля-та не може да ся очисти отъ крѣвь-тѣхъ която ся е пролѣла на неѣхъ, ꙗко освѣнъ съ крѣвь-тѣхъ на оно-гозъ който ѣхъ е пролѣлъ. ꙗко Да не направите нечистѣ земѣ-тѣхъ, въ който живѣете, въ срѣдѣ който азъ обитавамъ; защото ꙗко азъ Іеова обитавамъ въ срѣдѣ Израилевы-тѣхъ сынове.

ГЛАВА 36.

- 1 И пристѣпихъ начальни-тѣхъ на отцы-тѣхъ отъ родове-тѣхъ ꙗко сынове-тѣхъ на Галаада, сынъ-тѣхъ на Махира, Манассіевъ-тѣхъ сынъ, отъ родове-тѣхъ на Іосифовы-тѣхъ сынове, та говорихъ прѣдъ Моисея и прѣдъ князо-

- ве-тѣхъ, начальни-тѣхъ на отцы-тѣхъ на Израилевы-тѣхъ сынове; И рекохъ: ꙗко Господъ заповѣда на господаря ни да даде земѣ-тѣхъ за наслѣдіе на Израилевы-тѣхъ сынове по жрѣбіе, и ꙗко господаръ-тѣхъ ни зѣ заповѣдъ отъ Господа да даде наслѣдіе-то на бра-та ни Салпаада, на неговы-тѣхъ дѣщери. И ако ся ожениатъ за нѣкого отъ сынове-тѣхъ на другы-тѣхъ племена на Израилевы-тѣхъ сынове, тогазъ наслѣдіе-то имъ ще ся отнеме отъ наслѣдіе-то на наши-тѣхъ отцы, и ще ся притурѣ въ наслѣдіе-то на оно-ва племе което ще ги земе ꙗко за жєны: така ще ся отнеме отъ жрѣбіе-то на наше-то наслѣдіе. И ꙗко когато дойде юбилей-тѣхъ на Израилевы-тѣхъ сынове, тогазъ наслѣдіе-то имъ ще ся приложи въ наслѣдіе-то на оно-ва племе което ще ги земе; и наслѣдіе-то имъ ще ся отнеме отъ наслѣдіе-то на отеческо-то ни племе.
- 5 И заповѣда Моисей на Израилевы-тѣхъ сынове, по слово-то Господне, и рече: Племя-то на Іосифовы-тѣхъ сынове ꙗко готови право. Това е което заповѣда Господъ за Салпаадовы-тѣхъ дѣщери и рече: Нека ся ожениатъ за когото имъ драго: ꙗко само да ся ожениатъ за мѣже отъ родъ-тѣхъ на отеческо-то си племе: И да не прѣхожда наслѣдіе-то на Израилевы-тѣхъ сынове отъ племе на племе; защото всякой отъ Израилевы-тѣхъ сынове ꙗко ще бѣде прѣтѣпенъ за наслѣдіе-то на племе-то на отцы-тѣхъ си:
- 8 И ꙗко всяка дѣщеря, която има наслѣдіе въ нѣкое племе на Израилевы-тѣхъ сынове, да бѣде жена на одного отъ родъ-тѣхъ на отеческо-то си племе: за да наслѣдуютъ Израилевы-тѣхъ сынове всякой наслѣдіе-то на отцы-тѣхъ си. И да не прѣхожда наслѣдіе-то отъ племе въ друго племе, но всякой отъ племена-та на Израилевы-тѣхъ сынове да бѣде прѣтѣпенъ за наслѣдіе-то си.
- 10 Както заповѣда Господъ Моисею, така направихъ Салпаадовы-тѣхъ дѣщери; ꙗко Защото Маала, Ферса, и Егла, и Мелха, и Нуа, Салпаадовы-тѣхъ дѣщери ся оженихъ за сынове-тѣхъ на стрѣкы-тѣхъ си: Оженихъ ся ꙗко мѣже отъ родове-тѣхъ на сынове-тѣхъ на Манассіѣ сына Іосифова; и наслѣдіе-то имъ останѣ въ племе-то на отеческій-тѣхъ имъ родъ.
- 13 Тѣзи сѣхъ повелѣнія-та и сѣдове-тѣхъ, които заповѣда Господъ на Израилевы-тѣхъ сынове чрѣзъ Моисея рѣкохъ, на ꙗко Моавовы-тѣхъ полета, при Іорданъ, срѣхъ Іерихонъ.

р Ст. 12. Ис. Нав. 20; 6.
с Ис. Нав. 20; 6.

т Ис. 29; 7. Лев. 4; 3. 21; 10.
у Гл. 27; 11.

ф Втор. 17; 6. 19; 15. Мар. 18; 16. 2 Кор. 13; 1. Еф. 10; 28.

х Псал. 106; 38. Мх. 4; 11.
и Быт. 9; 6.

ч Лев. 18; 25. Втор. 21; 23.
ш Ис. 29; 45, 46.

—
а Гл. 26; 29.

б Гл. 26; 55. 33; 54. Ис. Нав. 17; 3.

в Гл. 27; 1, 7. Ис. Нав. 17; 3, 4.

г Лев. 25; 10.
д Гл. 27; 7.

е Ст. 12.
ж 3 Цар. 21; 3.

з 1 Лѣт. 23; 22.
и Гл. 27; 1.

і Гл. 26; 3. 33; 50.
—